

הת (חיפה) 19724-09-22 - יחידת תביעות להב 433 נ' פסגות ניהול מבנים ומערכות בע"מ 2. אברהם אטיאס 3. יוגב עמר

ה"ת (חיפה) 19724-09-22 - יחידת תביעות להב 433 נ' פסגות ניהול מבנים ומערכות בע"מ 2. אברהם אטיאס 3.
יוגב עמר ואח'שלים חיפה
ה"ת (חיפה) 19724-09-22
יחידת תביעות להב 433

נגד

1. פסגות ניהול מבנים ומערכות בע"מ 2. אברהם אטיאס 3. יוגב עמר

בית משפט השלום בחיפה

[24.07.2025]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

לפניי שלוש בקשות להארכת תוקף החזקת תפוסים שהדיון בהן אוחד.

1. זוהי הפעם הרביעית שאני נדרש להארכת תוקף החזקת התפוסים מושא הבקשה. בהחלטה אחרונה (כרונולוגית) מיום 8/6/25 עמדתי על מכלול הנתונים הרלבנטיים ואין מקום לחזור על הדברים. לאחר שהסתבר שהמבקשת לא הצליחה לגבש עמדה לגבי הגשת כתב אישום נגד המשיבים בכפוף לשימוע עד יום 6/4/25 (כפי שסברתי שבכוחה לעשות), הוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים עד יום 30/6/25. קבעתי, כי ככל שעד מועד זה לא תתקבל החלטה באשר להעמדת המשיבים לדין בכפוף לשימוע, נקודת האיזון תשתנה לעבר מתן משקל גבוה יותר לזכותם של המשיבים לקניין באופן שיצריך בחינה מחודשת של היקף החילוט הזמני.

2. בבקשה הנוכחית ובטיעוניהם בעל פה שבו נציגי המבקשת על כך שעסקינן בחקירה מסובכת ומורכבת של שחיתות ציבורית. החקירה הגלויה נפתחה לפני למעלה משלוש שנים והתנהלה בקצב ראוי. נאספו ראיות משמעותיות לחובת המשיבים, שהם מהחשודים המרכזיים בפרשה. החקירה הסתיימה והתיק מצוי בעיון הפרקליטות. בשל זהות המעורב המרכזי - סגן ראש עיריית קרית ביאליק - ההחלטה בדבר העמדה לדין אמורה להתקבל ע"י המשנה לפרקליט המדינה. צוין כי המלצת הצוות בפרקליטות היא להגיש כתב אישום נגד המשיבים. בנסיבות אלה, ובהינתן עוצמת החשדות נגדם, חומרת העבירות, שוויון הנמוך של התפוסים ביחד להיקף העבירות, זהות עובד הציבור ועוצמת פוטנציאל החילוט, ידו של האינטרס ציבורי בהמשך החזקת התפוסים על העליונה.

3. ב"כ המשיבים מתנגדים לבקשה תוך שהם מפנים להתמשכות ההליכים ולפגיעה הקשה שנגרמת מדי יום ביומו לזכויות הקניין של המשיבים. הוטעם, כי המשיבים נהנים מחזקת החפות ולמרות זאת נכסיהם תפוסים במשך שנים ארוכות. עוד נטען כי חלק מהנכסים שנתפסו הינם נכסי מקרקעין ששוויים האמיר בשנים האחרונות. ככל שהמבקשת טוענת אחרת, עליה הנטל להוכיח זאת על ידי הצגת חוות דעת שמאי עדכנית.

דין והכרעה

4. כאמור, בהחלטה מיום 8/6/25 פירטתי את השיקולים המתנגשים. קבעתי כי קיימת תשתית ראייתית מבוססת הקושרת את המשיבים במעורבות בפרשה וקיים פוטנציאל לחילוט בשים לב להיקף העבירות העולה משמעותית על שווי הנכסים שנתפסו. עם זאת, קבעתי כי הפגיעה במשיבים חמורה, מתעצמת מדי יום ומחייבת מתן קדימות לטיפול בתיק זה.
5. אזכיר כי תיק החקירה הגיע לפרקליטות עוד ביום 8/1/24. לאחר לימוד התיק ניתנו מספר רשימות של השלמות. בדיון ביום 5/1/25 הובהר כי כלל ההשלמות אמורות להסתיים תוך פרק זמן קצר ולא צפויה להינתן רשימת השלמות נוספת. בהינתן שתיק החקירה מוכר לפרקליטות ובהתחשב בעוצמת הפגיעה בזכויות המשיבים הוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים עד יום 6/4/25, תוך ציון כי עד אז "מצופה מהמבקשת לקבל החלטה".
6. בדיון ביום 22/4/25 התברר כי אכן ההשלמות בוצעו זמן קצר לאחר הדיון הקודם ותוצריהן הועברו לפרקליטות, אך בניגוד להחלטתי העמדה לגבי ההמשך טרם גובשה. למרות זאת, ולמרות אי הנוחות מהתנהלות המבקשת, מצאתי לאפשר לה אורכה נוספת לקבלת ההחלטה תוך המשך החילוט הזמני, בהתחשב בהיקפו החריג של התיק (הגם שלימודו כפי שניתן להבין הושלם לפני חודשים) ועוצמת פוטנציאל החילוט. הפעם קבעתי כי ככל שההחלטה לא תתקבל עד יום 30/6/25 יינתן משקל בכורה לזכויות המשיבים.
7. במרוצת הזמן ניתנו מספר החלטות בהן שוחררו חלק מהתפוסים. כך, זמן קצר לאחר התפיסה, על מנת לאפשר פעילות שוטפת של משיבה 1, שוחרר סכום של 1.2 מיליון ₪ בהסכמת הצדדים. ביום 3/7/22 הוחזר למשיב 2 סך של 150,000 ₪. ביום 5/1/23 הוחזר למשיבה 1 סך נוסף של 600,000 ₪. ביום 23/4/23 שוחררו מיליון ₪ למשיבה 1 ו-107,000 ₪ למשיבים 2-3 (יתרת הכספים שנתפסו בחשבונותיהם של משיבים 2-3).
8. בהחלטה מיום 26/11/23 שניתנה ע"י כב' השופט ז. פלאח הורה בית משפט זה להחזיר למשיבה 1 סך של 882,500 ₪ (מחצית מיתרת הכסף המזומן שנותר תפוס).

על החלטה זו הוגש ערר ע"י המבקשת (ע"ח 65979-11-23, כב' השופט א. טובי). בהחלטה בערר שניתנה ביום 5/12/23 (להלן: "החלטה מיום 5/12/23") נקבע כי החשוד הסביר התחזק, כי הכספים התפוסים מהווים נתח קטן מהיקף העבירות, כי פרוץ המלחמה ב-7/10/23 שיבש את עבודתן התקינה של הרשויות, כי חלק משמעותי מהכספים שנתפסו הוחזר קודם לכן וכי מדובר בחקירה מסועפת ורחבת היקף. בשל ממצאים אלה בית המשפט המחוזי קיבל את הערר והאריך את תוקף החזקת כלל התפוסים. עם זאת, נקבע שמשך ההארכה יהיה 120 ימים בלבד.

9. בחלוף התקופה עליה הורה בית המשפט המחוזי הוגשה בקשה נוספת להארכת תוקף התפוסים. בין לבין החקירה הסתיימה וחומר הראיות הועבר לבחינת הפרקליטות. בהחלטה מיום 15/1/24 הורה בית משפט זה (כב' השופט זאיד פלאח) להחזיר למשיבה 1 סך של 384,000 ₪ (סכום אותו הציע בית המשפט המחוזי להחזיר למשיבים במסגרת ניסיון להביא את הצדדים לפשרה, המבקשת הסכימה לכך בעוד המשיבים סירבו). גם על החלטה זו הוגש ערר ע"י המבקשת שהתקבל בהחלטה מיום 12/2/24 (ע"ח 47582-01-24, כב' השופט מ. דאוד, להלן: "החלטה מיום 12/2/24"). בית המשפט המחוזי נימק את הכרעתו בפער שבין היקף העבירות הנטען לשווי התפוסים, החזרת חלק משמעותי מהכספים למשיבים, עוצמת החשד הסביר, היקף תיק החקירה והזמן הנחוץ ללימודו ולגיבוש עמדה. עוד צוין כי לא היה מקום להתחשב בהסכמת המבקשת להחזיר חלק מהכסף במסגרת הערר הקודם.

10. מאז שהתיק עבר לטיפול, נתתי שלוש החלטות בהן הוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים (בימים 11/8/24, 5/2/25 ו-8/6/25). בשלושתן קבעתי כי למרות חלוף זמן משמעותי השיקולים שנמנו בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 12/2/24 שרירים וקיימים ומצדיקים הארכת תוקף התפיסה ביחס לכלל התפוסים. כעת, בחלוף כמעט שנה וחצי מאז מתן אותה החלטה, סבורני כי הגיעה העת לעיון מחדש.

11. חלק מהשיקולים עליהם עמד בית המשפט המחוזי לא השתנו מאז החלטתו. כך, עוצמת החשד הסביר נותרה גבוהה כפי שהייתה. גם העובדה שחלק ניכר מהכספים התפוסים הוחזרו מן הסתם לא השתנתה. לעומת זאת, באשר לשווי הנכסים התפוסים חל שינוי מסוים. עסקינן בנכסי נדל"ן משני סוגים - משרדים בבעלות משיבה 1 וחלקיהם של משיבים 2 ו-3 בדירות מגורים. בחודש 12/22 הצדדים הגיעו להסכמה דיונית לפיה שווי נכסים אלה עומד על 6 מיליון ₪ (נכון לאותו מועד). בשנתיים וחצי שחלפו מאז אנו עדים לעלייה משמעותית במחירי נדל"ן, הן עסקי והן למגורים. הדעת נותנת שגם שווי הנכסים התפוסים עלה. בהקשר זה אני מקבל טענת ב"כ המשיבים כי הנטל להראות את שווי התפוסים העדכני מוטל על המבקשת, שכן היא זו שעותרת לחילוט הזמני. מכל מקום, גם ב"כ המבקשת לא טוענת ששווי הנכסים ירד או נותר כפי שהיה.

12. הנתון הנוסף ומשמעותי יותר ממנו אין להתעלם הינו חלוף הזמן. כבר בהחלטה מיום 5/12/23 מצא בית המשפט המחוזי מצא לקצר משמעותית את משך הארכת תוקף החזקת התפוסים המבוקשת. ברי, כי עם העברת התיק לפרקליטות חל שינוי נסיבות, עליו עמד בית המשפט המחוזי בהחלטה מיום 12/2/24, אשר הצדיק הארכות נוספות. אלא שכעת, בחלוף כמעט שנה וחצי מאז ההחלטה מיום 12/2/24, סבורני כי נקודת האיזון השתנתה.

13. אזכיר, כי חלק מהנכסים התפוסים הינם כספים, לגביהם, בשונה מנכסי נדל"ן או רכבים, לא קיימת חלופת תפיסה הפוגעת בזכות הקניין בצורה פחותה. אני מוכן להניח שהמשיבים אינם רעבים לפת לחם. עדיין, אין לדעת מה יכלו לעשות אם היה מתאפשר להם לממש את זכותם הקניינית בכספים אלמלא התפיסה. ברור גם שכל שחולף הזמן, כך הפגיעה בזכויות המשיבים הולכת ומתעצמת.

14. אני ער לכך שטרם חלפו המועדים שנקבעו בהנחיות הרלבנטיות של המשטרה והתביעה הקובעות פרקי זמן מרביים לטיפול בתיקים. עם זאת, ההנחיות לא מתייחסות לפגיעה בזכויות קנייניות של חשודים. לשיטתי, כפי שציינתי בהחלטות קודמות, על המבקשת לתת קדימות לטיפול בתיקים בהם הימשכות הליכי חקירה ושקילת העמדה לדין גורמת עיניו דין מיוחד לחשודים, מעבר לעצם חלוף הזמן. בפרט נכונים הדברים במקרים בהם קיים רכוש תפוס ונגרמת פגיעה משמעותית בזכות הקניין.

בהקשר דומה נקבע בע"פ 3390/19 אהרון אביטן נ' מדינת ישראל (נבו 21.11.2019):
"תפישת רכוש על מנת להבטיח את אפשרות החילוץ בעתיד, בשלב בו ההליך הפלילי עוד מתנהל ולנאשם עומדת חזקת חפות, הינה צעד דרסטי השולל מבעל הרכוש את האפשרות לעשות שימוש בקניינו, לעיתים למשך תקופה ארוכה. על כן, בבואו להעניק סעדים זמניים נדרש בית המשפט "לבחון את דיות הראיות במישור הלכאורי ולהשתכנע כי קיים 'פוטנציאל חילוץ' במובן זה שהראיות לכאורה מקימות סיכוי סביר לכך שבתום ההליך הפלילי יורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוץ רכוש" (ע"פ 5140/13 מדינת ישראל נ' אוסקר, [פורסם בנבו] פסקה 9 (29.8.2013)). כמו כן, נוכח הפגיעה בקניין, נדרש בית המשפט לבחון אם ניתן לנקוט באמצעים חלופיים, שדי בהם כדי להבטיח אפשרות החילוץ או השגת תכליתו בעתיד, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש (עניין סיטבון, פסקה 36). ככלל, נדרש בית המשפט לערוך איזון ראוי בין זכות הקניין של הנאשם או החשוד לבין האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוץ בסופו של ההליך הפלילי, ובשלב הסעד הזמני יש לנקוט זהירות ומידתיות בקביעת היקף החילוץ."

עוד מצאתי להפנות לע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.08.2019), שם קבע בית המשפט העליון בהתייחס למידתיות של צו החילוץ הזמני:
"צמצום היקפו של הצו הזמני מתבקש בראש ובראשונה לנוכח חלוף הזמן מעת תפיסתו של הרכוש עוד בשלב חקירתם של המערערים, ובשים לב להתמשכותו הצפויה של ההליך הפלילי בעניינם. כפי שכבר הוברר, חילוץ רכוש של אדם טומן בחובו פגיעה קשה בזכות הקניין הנתונה לו, והפגיעה מתעצמת ככל שתקופת החילוץ מתמשכת. על כן, במסגרת בחינת מידתיות החילוץ הזמני נדרש בית המשפט לבחון את פרק הזמן שבו צפוי הצו הזמני לעמוד בתוקף - הן פרק הזמן שחלף הן צפי הזמנים לסיום ההליך (ראו והשוו: רע"פ 1792/99 גאלי נ' מדינת ישראל, פ"ד נג (3) 312, 323 (1999)). בענייננו רכושם של המערערים תפוס כבר כ-5 שנים; והגם שחלפו כשנתיים וחצי מאז הוגש כתב האישום (9.1.2017) - בשלב זה נחקרו עדים בודדים בלבד, בעוד רשימת העדים מונה קרוב ל-400 עדים. בנסיבות אלה, ובהינתן חזקת החפות העומדת למערערים, דעתי היא שנדרש לצמצם את היקף החילוץ שנקבע". [הדגשה לא במקור - ב.ש.]

15. בהינתן חלוף הזמן של למעלה משלוש שנים מאז התפיסה, בהתחשב בכך שטרם הוחלט האם יוגש נגד המשיבים כתב האישום (אני מתעלם מהמלצת הצוות בפרקליטות אך הדבר לא שקול להחלטה על הגשת כתב אישום בכפוף לשימוע) ובהינתן שבנוסף לכספים נתפסו נכסים ששוויים לפני כשנתיים וחצי עמד על 6 מיליון ₪ סבורני כי צמצום היקף החילוץ הזמני מתחייב נוכח הפגיעה המתמשכת בזכויות המשיבים. ברי כי על הצמצום לבוא לידי ביטוי בשחרור כסף מזומן, שהפגיעה במשיבים מהמשך החזקתו בידי המבקשת גבוהה במיוחד. מצאתי כי הפתרון אותו אימץ כב' השופט ז. פלאח בהחלטה מיום 26/11/23 - החזרת מחצית מהכסף שנותר תפוס - מאזן נכונה בין השיקולים המתנגשים.

16. לאור כל האמור אני נעתר לבקשה בחלקה. סך של 882,500 ₪ יוחזר למשיבה 1. באשר ליתר התפוסים, אני מורה על הארכת תוקף החזקתם ב-180 ימים נוספים החל מיום 1/7/25. ניתנה היום, כ"ח תמוז תשפ"ה, 24 יולי 2025, בהעדר הצדדים.